Konečně pak obrátil se k mládeži akademické, které kladl na srdce, aby věřila v hodnotu a důstojnost právní vědy, aby ji přijímala s veškerou důvěrou a se připravovala, aby mohla vstoupiti řádně vyzbrojena do praktického života. Shromáždění přijalo jeho slova s nadšeným potleskem. Nato bylo přikročeno k odevzdání diplomů a odznaků dvěma novým čestným doktorům university v Nancy, a to jednak J. E. Alfrédu z Chłapowskich, vyslanci republiky Polské v Paříži, jednak J. E. Alfrédu Rocco, státnímu ministru, profesoru na právnické fakultě a rektoru university v Římě, který nemohl pro onemocnění slavnosti osobně se zúčastniti a byl zastoupen děkanem právnické fakulty římské university Del Vecchio. Řeči, které při této příležitosti byly proneseny, vyzněly ve velkolepou manifestaci přátelství mezi Francií, Polskem a Italií. — Téhož dne, 29. listopadu, byl pořádán universitní banket, jemuž předsedal rektor Bruntz a jehož se zúčastnila většina osobností přítomných dopoledne slavnostnímu shromáždění university, jakož i hosté universitou pozvaní. Při této příležitosti byly prosloveny slavnostní přípitky a příslušnými zástupci přečteny byly adresy jednotlivých universit, resp. právnických fakult, ve kterých byly oceněny zásluhy profesora Fr. Gény. Andres.

Udělení »Ceny Hennerovy«. Právnická fakulta Karlovy university udělila »Cenu Hennerovu« za rok 1933 ve výši 2000 Kč docentu Dr. Josefu Turečkovi za pojednání K otázce studia církevního práva na československých právnických fakultách (zvl. otisk ze Sborníku věd právních a státních).

Zákonodárná činnost v roce 1934. Právo civilní (hmotné i formální). V oboru hmotného práva civilního byl zejména vydán důležitý zákon č. 145 o pojistné smlouvě a s ním související zákon č. 147 o zabezpečení nároků pojistníků v pojištění soukromém a o státním dozoru na soukromé pojišťovny. Zákon o obchodních pomocnících z r. 1910 nahrazen byl novým zákonem č. 154 o soukromých zaměstnancích. Důležitý jest i zákon č. 250 o umořování listin. Z oboru práva formálního dlužno uvésti zejména zákon č. 251, kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákonů o občanském řízení soudním, o řízení exekučním a o řízení nesporném, dále zákon č. 33 o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům (změna: vlád. nař. č. 259) a zákon č. 34 o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti nezaměstnaným (změna: vlád. nař. č. 260), vlád. nař. č. 234 o vedení exekuce na peněžité pohledávky za státem nebo za fondem pod veřejnou správou a konečně pak i vlád. nař. č. 246 o poplatcích svědků a znalců v občanských věcech právních. Z oboru ochrany nájemníků zasluhuje zmínky vyhláška min. soc. péče č. 62, kterou se vyhlašuje upravené plné znění zákona o ochraně nájemníků (poslední úprava stala se zákonem č. 32/1934 Sb. z. a n.).

Z oboru práva a řízení trestního zaslouží především pozornosti dlouho chystaný zákon z 21. února 1934, č. 36 Sb. z. a n.,

o trestním stíhání presidenta republiky a členů vlády, který arci systematicky náleží z velké části také do práva ústavního. Unifikaci příslušných ustanovení v obou právních oblastech republiky přinesl důležitý zákon ze dne 3. května 1934, č. 91 Sb. z. a n., o ukládání trestu smrti a o doživotních trestech, který umožnil soudu uložiti trest na svobodě na místo trestu smrti také v oblasti práva dříve rakouského. Zákon ze dne 19. června 1934, č. 115 Sb. z. a n., stanovil trestní sankce na pletichy při zadávání veřejných dodávek a prací. Cestou nastoupenou zákonem č. 124 z r. 1933 pokračuje zákon ze dne 10. července, č. 140 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují zákon na ochranu republiky a zákony tiskové. V této souvislosti sluší uvésti i vládní nařízení z 9. listopadu 1934, č. 229 Sb. z. a n., o tiskopisech ohrožujících mládež.

Z oboru práva veřejného má všeobecný význam zákon z 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., jímž se mění a rozšiřují dosavadní předpisy o mimořádné moci nařizovací. Zákonem ze dne 20. prosince 1934, č. 270 Sb. z. a n., bylo prodlouženo funkční období dosavadních zemských a okresních zastupitelstev do konce roku 1935. Zákon z 20. prosince 1934, č. 269 Sb. z. a n., změnil některá ustanovení dosavadních předpisů o zastavování činnosti a rozpouštění politických stran. V oboru vojenské správy byly vydány tyto zákony: zákon z 23. ledna 1934, č. 29 Sb. z. a n., jenž změnil některá ustanovení branného zákona, dále vyhláška ministra národní obrany ze dne 26. února 1934, č. 30 Sb. z. a n., jež obsahuje republikaci celého branného zákona, dále zákon z 19. prosince 1934, č. 266 Sb. z. a n., o branném příspěvku, zákon z 19. prosince 1934, č. 267 Sb. z. a n., o délce presenční služby a zákon z 19. prosince 1934, č. 279, o započítání vojenské služby v některých poměrech služebních. V oboru veřejného pojišťování bylo částečně nově upraveno pojišťování nemocenské, invalidní a starobní vládním nařízením ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb. z. a n., jemuž byla zákonem ze dne 11. června 1934, č. 146, přiznána platnost zákona, nařízením z 13. července 1934, č. 143 S b. z. a n., a vyhláškou z 25. července 1934, č. 189 Sb. z. a n., jež obsahuje republikaci zákona, dále pensijní pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách zákonem ze dne 21. června 1934, č. 117 Sb. z. a n. V oboru hospodářské správy dlužno upozorniti na zákon ze dne 17. února 1934, č. 25 Sb. z. a n., o devalvaci a změně předpisů o cedulové bance (celý zákon byl republikován vyhláškou ministra financí č. 141 Sb. z. a n.), dále na zákon ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., o ochraně československé měny, zákon ze dne 14. března 1934, č. 49 Sb. z. a n., o zřízení reeskontního a lombardního ústavu a nařízení ze dne 20. dubna 1934, č. 78 Sb. z. a n., o opatřeních proti zastavování provozu továrních podniků a proti hromadnému propouštění dělnictva. Lékařského stavu se týkají zákony ze dne 11. června 1934, č. 171 Sb. z. a n., o zubolékařské praxi a z 3. července 1934, č. 176 Sb. z. a n., o lékařských komorách. Záko-

nem z 10. července 1934, č. 178 Sb. z. a n., byla upravena b á ň s k á inspekce. Ustanovení obecného h o r n í h o zákona byla změněna a doplněna zákonem ze dne 24. ledna 1934, č. 8 Sb. z. n.

Sjednocení obchodního, směnečného a šekového zákonodárství. Ve dnech 11. až 15. prosince 1934 byly v Praze zahájeny porady delegátů Hospodářské rady Malé dohody o sjednocení obchodního, směnečného a šekového zákonodárství. Jest to první krok k uskutečnění snahy sjednotiti aneb aspoň přiblížiti právní řády států Malé dohody a tím ještě účelněji prohloubiti jejich souručenství. Porady se konaly v ministerstvu spravedlnosti a zúčastnili se jich za delegaci království rumunského universitní profesor z Bukurešti Dr. F i n t z e s c o a za čsl. delegaci ministerský rada ministerstva spravedlnosti Dr. S m i t e k a vrchní odborový rada ministerstva spravedlnosti Dr. K o u k a l. Ačkoliv doba vymezená poradám byla nadmíru krátká, byla projednána látka poměrně dosti obšírná. Jednání bylo rozvrženo na tři části, a to na obchodní, směnečné a šekové právo.

Podkladem jednání o sjednocení obchodního zákonodárství byla jednak československá osnova obchodního zákona, kterou vypracovala vědecká komise, zřízená v min. spravedlnosti k přípravě nového obchodního zákona, jednak rumunský návrh nového obchodního zákona. Při vzájemné výměně názorů na obsah obou těchto osnov byla objevena celá řada ustanovení, kde by sblížení právních řádů obou států bylo velmi žádoucím a na prospěch jejich právním a hospodářským stykům. Bylo zjištěno, že osnovy obou států vymezují pojem kupce mnohem šíře než platné právo, čímž má býti vyhověno potřebě hospodářského života. Rumunská osnova nezavádí již kategorii absolutních obchodů, což bude zajisté i v Československu nabádati k úvaze, zda v osnově nového obchodního zákona bude zapotřebí ji ponechati. Firemní právo rumunské osnovy vykazuje některá ustanovení, která se jeví býti účelnějšími než příslušná ustanovení československé osnovy. V části o obchodním rejstříku byla to obzvláště nová ustanovení československé osnovy o zápisech z úřední moci, která vzbudila pozornost rumunské delegace a budou patrně napodobena. Obchodního práva společenského bylo lze se dotknouti jen v nejhlavnějších obrysech. Bylo shledáno, že království rumunské hodlá do svého právního řádu pojati všechny druhy obchodních společností, které uznává naše zákonodárství; úprava právních poměrů družstev má se státi zvláštním zákonem. Rumunská osnova stejně jako osnova italského obchodního zákona ustanovuje výslovně, že všechny obchodní společnosti jsou právnické osoby rozlišné od svých členů, a činí i další důsledky z tohoto ustanovení, obzvláště pokud jde o ručení členů obchodních společností věřitelům. Bylo by snad jen vítati, aby toto stanovisko zavdalo i československým zákonodárcům podnět k tomu, aby se konečně vzdali názorů německé právnické nauky a stanoviska německého zákonodárství a čerpali spíše ze vzorů románského práva.

V Ženevě byly dne 7. června 1930 v příčině směnky uzavřeny